

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 13—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΘΟΥΡΙΟΝ

Ἄχ! καὶ νὰ ἤμουν, παιδιὰ, μεγάλο παλληκάρι
Τὴ φουστανέλλα νὰ φορῶ, σελάχι καὶ φλοκάτα,
Νὰ σειέμαι, νὰ λυγίζωμαι ἐμπρὸς σας μὲ καμάρι,
Καὶ ὅλοι νὰ ζηλεύετε μὲ τὰ ὀδικά μου νεῖατα.

Νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά, τοὺς βράχους, τὰ λαγκάδια,
Νὰ κολουπῶ ὅτ' ἄντα ῥέμματα, νὰ ρίχνω τὸ λιθάρι,
Νάχω συντρόφους κλέφτιδες καὶ διαλεχτὰ κοπάδια,
Καὶ ὁλοένα γιὰ καυγᾶ ν' ἀπλώνω τὸ ζωνάρι.

Τὸ κάθε δέντρο ποῦ θὰ ἔρῳ ὅτ' ἡ μέση νὰ τὸ κόβω,
Πηγάδια, λίμναις, ῥέμματα καὶ ποταμούς ν' ἀδειάσω,
Κι' ἀρνιὰ καὶ κότταις σφάζοντας ὅτ' ἡ στράτα δίχως φόβο
Στὴν Πρέβεζα, ὅτ' ἡ Λάρισα, ὅτ' ἡ Γιάννινα νὰ φθάσω.

Νὰ πέσω μὲς ὅτ' ἡ ὠμορφαις χανούμισσας μὲ λύσσα,
Μὲς ὅτ' ἡ χαρέμια νὰ ριχτῶ, παλληκαριαῖς νὰ κάνω,
Καὶ νὰ τραβήξω ἀπ' ἐκεῖ τὸ δρόμο ὁλοῖσα,
Καὶ νὰ πετάξω ἔξωφρα ὅτ' ἡ Ἐλυμπο ἀπάνω.

Νὰ λέμε πόσους σφάξαμε ὅτ' ἡ ἀσίκισσα τοῦ,
Ὅτ' ἡ χεῖλια καὶ ὅτ' ἡ μάγουλα γλυκὰ νὰ φιληθοῦμε,
Ν' ἀνάψω τὸ τσιγάρο μου, νὰ ξαπλωθῶ κοντὰ του,
Καὶ νὰ ἀρχίσουμε κι' οἱ δύο τὰ ντέρτια μας νὰ ποῦμε.

Ψηλά ψηλά ὅτ' ἡ κορυφή ν' ἀστράφτουν τὰ σπαθιά μας
Καὶ τὰ χρυσὰ τσαπράζια μας... ψυχὴ μου! τί ὠραία!
Νὰ ἦναι κι' ἡ ἀσίκισσα μὲ βλάχικα κοντὰ μας,
Καὶ ἔτσι πάντα καὶ οἱ τρεῖς νὰ κάνουμε παρέα.

Νὰ λέμε πόσους σφάξαμε ὅτ' ἡ πρῶτά μας τὰ χρόνια,
Νὰ λέω τὰ ὀδικά μου ἡ γῶ, κι' ἐκεῖνος τὰ ὀδικά του,
Νὰ κελαῖδουν τριγύρω μας κοτσύφια καὶ ἀηδόνια,
Καὶ κάπου κάπου νὰ τσιμπῶ καὶ τὴν ἀσίκισσά του.

Καὶ μιὰ ἡμέρα τοῦ θεοῦ, καμμιά μεγάλη σκόλη,
Ἀπάνω ἀπ' τὸν Ἐλυμπο μ' ἕνα ῥαβδί μονάχα
Γιὰ τὸ γεινάτι τῆς Φραγκιάς νὰ ἡμποῦμε μὲς ὅτ' ἡ Πόλι
Ὅτ' ἡ Ἀφεντούλης καὶ ἐγὼ καὶ ἡ βαρβάτη Βλάχα.

Souris